

τάς καὶ μεταξύ πολλῶν εἰκόνας τινες πρωτοτύπους καὶ ὠρκίας· ἀλλ' ἂν, ὡς πρὸς τὸ πραγματικόν, ἀδικῇ τις τὸν Κ. Βαλαωρίτην, παρασιωπῶν τὰς παντοίας καλλῶνας τῶν Μηημοσύνων του, οὐχ ἥττον ὁμολογητέον ὅτι, ὡς πρὸς τὸ λεκτικόν, εὐκατεῖον ἦν ἂν ἐγράφοντο εἰς γλῶσσαν ἄλλην, εἰς γλῶσσαν ἀμιγῆ χυδασιμῶν καὶ εὐληπτον, τῆς ὁποίας ὁ Κ. Βαλαωρίτης δὲν φαίνεται ἄγευστος· διότι, ὅσην δὴποτε κἂν θέλωμεν ν' ἀποδώσωμεν αὐτοῖς ἀξίαν, δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι κατὰ πολὺ ἐλαττοῦνται τοῦ βαθμοῦ ἐκείνου, οὗ τινος χάριν ἠθέλωμεν συγκαταεῖν μέχρι τῆς ἀσχημίας τοῦ ὕφους· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχοντα τὰ ποιήματα ταῦτα εἰσὶν ἀξιοσύστατα καὶ μεταξύ αὐτῶν πρωτεύουσιν ὁ Θανάσης Βάγιας, ὁ Σαμουήλ, ὁ Εὐθύμιος Βλαχάδας, προιόντα φαντασίας ζωηρᾶς, διακεννύσης τὸν ἀληθῆ ποιητὴν τοῦ λεξιθήρα στιχουργοῦ, γεννήματα φυσικοῦ ζωγράφου δεξιοῦ, διαπρέποντα τῇ ἀκραίφινει ἐκείνῳ πατριωτισμῷ, ὅστις, καθ' ἡλικτικηριστικὸν ἀνόδυτον τῶν ἀδελφῶν Ἑπταννησίων, καθιστᾷ αὐτοὺς ἀείποτε προσφιλεστάτους.

Αἶνιγμα.

Ἄν τὸ πρῶτον μου θελήσης
Κατὰ τῶν παθῶν νὰ στῆσης,
Ἡ ζωὴ σου μακαρία
Καὶ ἡ δόξα αἰωνία.
Ἄν τὸ δευτέρον μου ὁμῶς,
Ὡς ἐντέλλεται ὁ νόμος,
Δὲν πληρώσης, τί προσμένεις;
Εἰς τὴν φυλακὴν ἐμδύνεις.
Εἰμαι ὄνομα τὸ ὅλον,
Καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν δυσκόλων·
Μὲ εὐρίσκεις εἰς τὸν κλῆρον,
Μεταξὺ τῶν Καλογήρων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.—Σικελικὰ, μελέται Ἱστορικαὶ (συνέχεια).—Ἐπιστολιμαία διάλεξις περὶ Ἰωαννικίου Καρτάνου, Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου καὶ Παχωμίου τοῦ Ῥωζάνου (συνέχεια καὶ τέλος).—Τὰ κατὰ Ἀλκυονίδην τὸν Μεγαρέα, διήγημα Ἑλληνικόν (συνέχεια καὶ τέλος).—Ὀδοιπορικὰ (συνέχεια καὶ τέλος).—Τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ βασιλέως Ῥαμφινίτου—Περὶ τοῦ ἀοιδίμου Διδασκάλου Κ. Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων κτλ.—Βιβλιογραφία.—Αἶνιγμα.